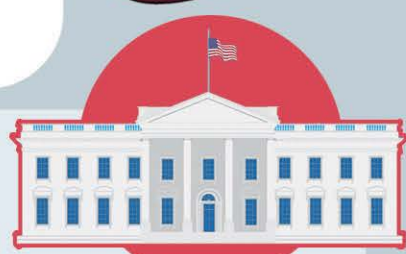

فیلترینگ در انتخاب‌پرزیدنت

اگرچه سران دو حزب دموکرات و جمهوریخواه در ایالات متحده آمریکا همواره مدعی برگزاری انتخابات آزاد در این کشور هستند، اما مؤلفه‌هایی از جمله «ساختار کالج الکترال»، «نقش سوپر دلیگیت‌ها با نمایندگان ویژه‌ای دهنده در احزاب»، «نقش هیات انتخاب‌کننده ویژه در ایالات مختلف» و

سعید صابریان
بین‌الملل

فراتر از آن، نقش سران دو حزب سنتی آمریکا در حذف نامزدهای مستقل که از حمایت مالی ویژه‌ای برخوردار نیستند، جملگی منتج به هدایت انتخابات در مجرا و مسیر مطلوب لابی‌های قدرت و ثروت در ایالات متحده می‌شود. بی‌دلیل نیست که هر بار در آستانه برگزاری انتخابات ریاست جمهوری آمریکا، پرسه «انتخاب نامزدهای نهایی انتخابات» و «شیوه‌ای‌گیری بر اساس ساختار الکترال» مورد انتقاد شدید رای‌دهندگان

آمریکایی و رسانه‌های مستقل در غرب قرار می‌گیرد. در کنار این موارد، باید نقش «فرمانداری‌های ایالات» را نیز اضافه کرد که هر یک، در صورت بروز اختلاف در یک ایالت خاص (پر سرمیزان آرای تخصیص یافته به دو نامزد نهایی) می‌توانند به راحتی و با رای خود آرای عمومی را نادیده انگاشته و رای به پیروزی نامزد مورد علاقه و مطلوب خود دهند. آنچه در جریان انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۰ و در ایالت فلوریدا رخ

داد، مصداق بازی از این موضوع بوده است. جایی که «جی بوش» برادر «جورج واکر بوش» به عنوان فرماندار ایالت فلوریدا، عملاً آرای این ایالت را به سود برادر خود و نامزد حزب جمهوریخواه به گردش درآورد و مانع از پیروزی «ال گور» نامزد حزب دموکرات در این ایالت تعیین کننده شد. در انتخابات سال ۲۰۱۶ میلادی نیز دونالد ترامپ به رغم کسب حدود سه میلیون رای کمتر از رقیب خود هیلاری کلینتون، با استناد به

ساختار رای‌گیری ایالتی (کالج الکترال) توانست در انتخابات به پیروزی برسد و به کاخ سفید راه پیدا کند. در چنین شرایطی «انتخابات آزاد» صرفاً رویایی است که اکثریت قریب به اتفاق رای‌دهندگان آمریکایی در حسرت تحقق آن به سر می‌برند. نمودار زیر تا حدودی ساختار کلی انتخاباتی آمریکا و خلاصه و روزه‌های نفوذ و سوء استفاده از آن را برای مخاطبان تشریح می‌کند.

شروع

الزامات قانون اساسی آمریکا

متولد آمریکا و شهروندی ایالات متحده آمریکا

داشتن حداقل ۳۵ سال سن

۱۴ سال اقامت در آمریکا

گام اول: رقابت‌های مقدماتی و گروهی الزامات قانون اساسی آمریکا

افراد زیادی وجود دارند که می‌خواهند بر اساس ایده‌های خود و در مسند ریاست جمهوری، به اداره حکومت بپردازند.

افرادی که دارای ایده‌های مشترک هستند، در ذیل یک حزب تعریف و تجمیع می‌شوند. در اینجا است که (رقابت‌های) مقدماتی و گروهی معنا پیدا می‌کنند.

نامزدهای هر حزب در سرتاسر کشور، رقابت خود را برای جلب آرای طرفداران آن حزب آغاز می‌کنند.

گام دوم: کنوانسیون ملی

در کنوانسیون حزبی، نامزدهای انتخابات ریاست جمهوری معاون خود را انتخاب می‌کنند.

هر حزب برای انتخاب نامزد نهایی خود، یک کنوانسیون ملی (سراسری) برگزار می‌کند.

در بخش مقدماتی، اعضای حزب (موسوم به نمایندگان ویژه) برای انتخاب فردی که بتواند نامزد آنها در انتخابات سراسری باشد رای‌گیری می‌کنند.

در کارگروه‌ها، اعضای حزب بهترین نامزد را بر اساس مناظره‌ها و آرا انتخاب می‌کنند.

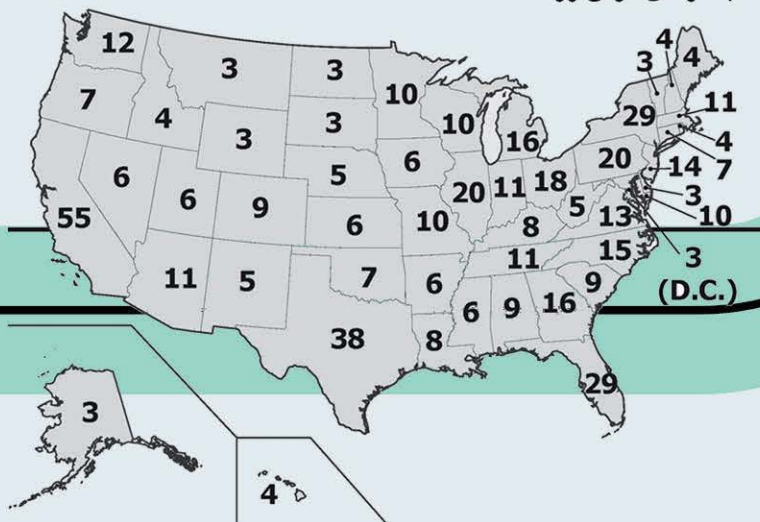
گام سوم: انتخابات سراسری

مردم هر ایالت در کشور ایالات متحده آمریکا) آرای خود را به سود نامزد مورد علاقه خود و معاونش به گردش درمی‌آورند.

پویش نامزد منتخب ریاست جمهوری در سرتاسر کشور، برای بهره‌مندی از حمایت عمومی رای‌دهندگان برگزار می‌شود.

گام چهارم: کالج الکترال

در ساختار کالج الکترال، هر ایالت تعداد مشخصی از «انتخاب‌کنندگان» را بر مبنای تعداد نمایندگان آن ایالت در کنگره به خود اختصاص می‌دهد.

مردم و رای‌دهندگان در حقیقت با رای خود به یک نامزد، به افراد و گروهی رای می‌دهند که «انتخاب‌کنندگان» نام دارند.

هر یک از این «انتخاب‌کنندگان» نهایی، بر اساس آرای نامزدها در انتخابات سراسری و این که کدام نامزد رای بیشتری را کسب کرده است، رای (تعیین‌کننده) خود را مشخص می‌کند.

۲۷۰ رای

آرای انتخاباتی
۵۳۸